

1.	Pedagogika a psychologie jako vědní obory. Pedagogika jako vědní obor (předmět jejího zkoumání, prameny poznatků, pedagogické disciplíny a jejich zaměření, aktuální výzkumné problémy v pedagogice).	Psychologie jako věda. Předmět psychologie. Základní paradigmaty a přístupy: fyziologický, behavioristický, psychodynamický, humanistický a fenomenologický, přístup tvarové psychologie, kognitivní přístup a jejich vliv na pedagogické myšlení a školní praxi v historii i v současnosti. Školní psychologie (školní poradenská psychologie).	Hoeksema - S. Nole; Fredrickson, B. L., Loftus, G. R., & Wagenaar, W. A. (2012). Psychologie Atkinsonové a Hilgarda. Praha: Portál. Helus, Z. (2011). Úvod do psychologie. Praha: Grada. Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Praha: Portál. Vágnerová, M. (2004). Základy psychologie. Praha: Karolinum.
2.	Škola v současnosti a její vliv na žáka. Základní škola/střední škola ve vzdělávacím systému (dle klasifikace ISCED). Funkce školy v současné společnosti. Proměna školy v souvislosti s proměnou kurikula a společnosti.	Inkluzivní výuková praxe a poradenství ve škole. Školní poradenské pracoviště a jeho praxe: výchovný poradce, školní metodik prevence, speciální pedagog, školní psycholog, třídní učitel (náplň práce, rozdělení rolí, rizika práce). Spolupráce s dalšími institucemi v psychologické perspektivě (pedagogicko-psychologická poradna, speciálně-pedagogické centrum, středisko výchovné péče, OSPOD aj). Psychologické aspekty práce s žákem.	Vágnerová, M. (1999). Psychopatologie pro pomáhající profese. Variabilita a patologie lidské psychiky. Praha: Portál. Krejčová, L., & Mertin, V., eds. (2010). Pedagogická intervence u žáků ZŠ. Praha: Wolters Kluwer ČR. Langmeier, J., & Matějček, Z. (2011). Psychická deprivace v dětství. Praha: Karolinum.
3.	Vzdělávací politika ČR a společné vzdělávání Vzdělávací politika České republiky v kontextu Evropské unie (Lisabonský proces, Boloňská deklarace,	Inkluzivní výuková praxe a poradenství ve škole. Školní poradenské pracoviště a jeho praxe: výchovný poradce,	EURYDICE: https://webgate.ec.europa.eu/fpfis/mwikis/eurydice/index.php/Main_Page

	Memorandum o celoživotním učení). Principy vzdělávací politiky ČR (Bílá kniha, Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2030). Školská legislativa platná v ČR (školské zákony).	školní metodik prevence, speciální pedagog, školní psycholog, třídní učitel (náplň práce, rozdělení rolí, rizika práce). Spolupráce s dalšími institucemi v psychologické perspektivě (pedagogicko-psychologická poradna, speciálně-pedagogické centrum, středisko výchovné péče, ospod aj). Psychologické aspekty práce s žákem. Možnosti kompenzace a korekce školsky významných potíží. Zásady práce s dětmi s těmito potížemi ve škole (role třídního učitele a školního poradenského pracoviště).	Kalous, J., & Veselý, A. (2006). (Eds.). Teorie a nástroje vzdělávací politiky. Praha: Karolinum. Školská legislativa: www.msmt.cz Strategie vzdělávací politiky do roku 2030. Dostupné z: http://www.msmt.cz/vzdelavani/skolstvi-v-cr/strategie-2030 Vágnerová, M. (1999). Psychopatologie pro pomáhající profese. Variabilita a patologie lidské psychiky. Praha: Portál. Krejčová, L., & Mertin, V., eds. (2010). Pedagogická intervence u žáků ZŠ. Praha: Wolters Kluwer ČR. Langmeier, J., & Matějček, Z. (2011). Psychická deprivace v dětství. Praha: Karolinum.
4.	Osobnost učitele, jeho role, profesní kompetence a rozvoj.	Proces učení v souvislosti s vývojem osobnosti a identity žáka. Teorie osobnosti. Uvedte možnosti ovlivňování osobnosti žáků ve škole a případná rizika.	Drapela, V. J. (1997). Přehled teorií osobnosti. Praha: Portál. Fontana, D. (2003). Psychologie ve školní praxi: příručka pro učitele. Portál. Helus, Z. (2004) Dítě v osobnostním pojetí. Obrat k dítěti jako výzva a úkol pro učitele i rodiče. Praha: Portál. Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Praha: Portál.
5.	Cíle základního / středního vzdělávání v rámcových vzdělávacích programech a jejich aplikace ve školních vzdělávacích programech. Taxonomie výukových cílů. Využití výukových cílů k řízení výuky.	Motivace k učení, práce s motivací ve škole. Teorie motivace a teorie potřeb ve výuce (poznávací, výkonová, sociální; potřeba úspěchu a potřeba vyhnout se neúspěchu). Práce s aspirační úrovní žáků ve výuce.	Čáp, J., & Mareš, J. (2001). Psychologie pro učitele. Praha: Portál. Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Praha: Portál. Rollnick, S., Kaplan, S. G., Rutschman, R. (2017). Motivační rozhovory ve škole. Praha: Portál.

		Diagnostika motivace a práce s motivací. Zásady využívání odměn a trestů. Vlivy snižující motivaci a školní výkon (nuda a strach ve škole).	
6.	Plánování výuky a učení Plánování výuky (ŠVP jako východisko pro projektování výuky), časový tematický plán a příprava na výukovou jednotku. Výukové cíle, vzdělávací obsah, jeho koncipování, didaktická analýza učiva, tvorba učebních úloh.	Učení. Význam učení pro život člověka. Základní druhy učení – senzomotorické, kognitivní, sociální. Základní principy učení: učení pokusem a omylem, vhledem, posilováním, nápodobou a identifikací. Učení a paměť v kontextu přípravy výuky a požadavků na žáky. Jedna vybraná klasická teorie učení a aktuální přístupy k učení (kognitivistické, konstruktivistické) – jejich charakteristika, představitelé a význam pro budoucí praxi studenta.	Janík, T. et al. (2013). Kvalita (ve) vzdělávání: obsahově zaměřený přístup ke zkoumání a zlepšování výuky. Brno: MU. (kapitoly 8, 9) http://didacticaviva.ped.muni.cz Pasch, M. (2005). Od vzdělávacího programu k vyučovací hodině. Praha: Portál. Hoeksema – S. Nole; Fredrickson, B. L., Loftus, G. R., & Wagenaar, W. A. (2012). Psychologie Atkinsonové a Hilgarda. Praha: Portál. Čáp, J., & Mareš, J. (2001). Psychologie pro učitele. Praha: Portál. Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Praha: Portál.
7.	Práce se vzdělávacími cíli na podporu úspěšnosti žáků Cíle základního / středního vzdělávání v rámcových vzdělávacích programech a jejich aplikace ve školních vzdělávacích programech. Taxonomie výukových cílů. Využití výukových cílů k řízení výuky.	Školní úspěšnost a neúspěšnost. Pojem školní úspěšnost – objektivní a subjektivní vymezení. Faktory ovlivňující školní úspěšnost. Teorie sociokulturního handicapu. Opatření zvyšující školní úspěšnost žáků ve třídě.	Pasch, M. (2005). Od vzdělávacího programu k vyučovací hodině. Praha: Portál. Rámcový vzdělávací program (RVP). Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Praha: Portál.

8.	Teorie výchovy, vztah výchovy a vzdělávání. Výchova a průřezová témata ve škole, výchova jako formativní proces.	Žák se speciálními vzdělávacími potřebami ve škole – specifické poruchy učení (SPU). Klasifikace a projevy SPU. Charakteristiky dyslexie, dysgrafie, dysortografie, dyskalkulie a dyspraxie. Možnosti kompenzace a nápravy. Zásady práce s těmito dětmi ve škole (včetně role třídního učitele a školního poradenského pracoviště).	<p>Podpůrná opatření: http://inkluzie.upol.cz/ebooks/katalogvseobecny/katalogvseobecny.pdf Matějček, Z. (2011). Praxe dětského psychologického poradenství. Praha: Portál.</p> <p>Vágnerová, M. (1999). Psychopatologie pro pomáhající profese. Variabilita a patologie lidské psychiky. Praha: Portál.</p> <p>Vágnerová, M. (2005). Školní poradenská psychologie pro pedagogy. Praha: Karolinum.</p>
9.	Výukové strategie (deduktivní, induktivní a sociálně zprostředkovaná výuka). Typy výuky: výuka informativní, heuristická, produkční. Vyučovací metody, jejich klasifikace a kritéria výběru. Pedagogický odkaz J. A. Komenského ve vztahu k současným výukovým strategiím a principům výuky.	Kritická a senzitivní období ve vývoji, vývojové mezníky a škola. Periodizace vývoje a jeho různých aspektů (kognitivní vývoj, psychosociální, emoční, a tělesný vývoj). Charakteristika dítěte staršího školního věku v psychologických teoriích (Erikson, Piaget, Kohlberg). Vývojové potřeby a vývojové krize ve vztahu ke vzdělávání. Práce s vývojovými možnostmi a limity ve škole. Teorie raného citového přilnutí (attachment), psychická deprivace v dětství. Vztahy k rodičům, učitelům a vrstevníkům a práce s nimi v praxi školy. Možné problémové projevy žáků (vč. krizových a	<p>Langmeier, J., & Krejčířová, D. (Eds.). (1998). Vývojová psychologie. Praha: Grada.</p> <p>Thorová, K. (2015). Vývojová psychologie. Proměny lidské psychiky od početí po smrt. Praha: Portál.</p> <p>Vágnerová, M. (2001). Kognitivní a sociální psychologie žáka základní školy. Praha: Karolinum.</p> <p>Vágnerová, M. (2012). Vývojová psychologie. Dětství a dospívání. Praha: Univerzita Karlova.</p>

		kritických situací) ve škole a jejich řešení – např. poruchy příjmu potravy a sebepoškozování (identifikace ve škole, spolupráce s rodiči a PPP).	
10.	Učení a vybrané výukové metody Problémová metoda a problémové vyučování. Projektová výuka. Východiska projektové výuky a problémového vyučování: Pedagogický pragmatismus a jeho představitelé. Autentické učení, jeho podstata a principy.	Učení. Význam učení pro život člověka. Základní druhy učení – senzomotorické, kognitivní, sociální. Základní principy učení: učení pokusem a omylem, vhladem, posilováním, nápodobou a identifikací. Učení a paměť v kontextu přípravy výuky a požadavků na žáky. Jedna vybraná klasická teorie učení a aktuální přístupy k učení (kognitivistické, konstruktivistické) – jejich charakteristika, představitelé a význam pro budoucí praxi studenta.	Čáp, J., & Mareš, J. (2001). Psychologie pro učitele. Praha: Portál. Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Praha: Portál.
11.	Učení, jeho výsledky a jejich vliv na žáka Zjišťování výsledků výuky. Ústní a písemná zkouška, didaktické testy. Typy hodnocení (autonomní, heteronomní, sumativní, formativní, komplexní rozvíjející). Formy hodnocení (verbální, číselné, grafické, nonverbální).	Vliv hodnocení na školní úspěch a neúspěch. Proces učení v souvislosti s vývojem osobnosti a identity žáka. Uveďte možnosti ovlivňování osobnosti žáků ve škole a případná rizika.	Kratochvílová, J. (2011). Systém hodnocení a sebehodnocení žáků. Zkušenosti z České republiky i Evropských škol. Brno: MSD. Chvál, M., Procházková, I., & Straková, J. (2015). Hodnocení výsledků vzdělávání didaktickými testy. [online]. Praha: ČŠI. Dostupné z: http://www.csicr.cz/cz/Aktuality/HodnoceniVysledku-

			<p>vzdelavani-didaktickymi-testy</p> <p>Drapela, V. J. (1997). Přehled teorií osobnosti. Praha: Portál.</p> <p>Fontana, D. (2003). Psychologie ve školní praxi: příručka pro učitele. Portál.</p> <p>Helus, Z. (2004) Dítě v osobnostním pojetí. Obrat k dítěti jako výzva a úkol pro učitele i rodiče. Praha: Portál.</p> <p>Mareš, J. (2013). Pedagogická psychologie. Praha: Portál</p>
12.	<p>Rozvoj alternativních vzdělávacích programů a inovací v současnosti a jeho důvody, afektivní potřeby nejen v alternativním vzdělávání</p> <p>Alternativní vzdělávací programy a inovace ve vzdělávání: reformní školy, nové alternativy, inovace v současné škole.</p>	<p>Nadaný žák. Nadání, talent, vlohy. Teorie inteligence a způsoby měření. Typy nadání a nadaných. Možnosti diagnostiky nadání (orientační, psychologická). Možnosti práce učitele, školy a školního poradenského pracoviště s nadaným žákem.</p>	<p>Mudrák, J. (2015). Nadané děti a jejich rozvoj. Praha: Grada.</p> <p>Portešová, Š. (2014). Rozumově nadaní studenti s poruchou učení: cesty od školních výkonových paradoxů k úspěchu. Brno: Masarykova univerzita.</p>
13.	<p>Hodnoty a postoje ve vzdělávání</p> <p>Axiologické dimenze člověka (co je hodnota, charakter, ctnost, potřeba), charakteristika některých teorií hodnot. Hodnoty ve výchově a hodnotová dimenze v kurikulu ZŠ a SŠ. Morální výchova: její cíle a metody (kognitivní, emocionální, zaměřené na jednání).</p>	<p>Postoje, předsudky, stereotypy ve škole. Vývoj morálního usuzování (Piaget, Kolberg). Složky postoje, utváření a změny postojů ve výukové praxi. Typy předsudků a stereotypů (genderové, etnické atd.), jejich vliv na komunikaci učitele a žáků, rodičů atd. Labeling. Možnosti postojové změny u předsudků a stereotypů u žáků a u učitelů. Rozvoj sociálních kompetencí a jejich souvislost s</p>	<p>Hewstone, M., & Stroebe, W. (2006). Sociální psychologie. Moderní učebnice sociální psychologie. Praha: Portál.</p> <p>Řezáč, J. (1998). Sociální psychologie. Brno: Paido.</p> <p>Výrost, J., Slaměník, I., & Sollárová, E. (2019). Sociální psychologie: teorie, metody, aplikace. Praha: Grada.</p>

		konceptem klíčových kompetencí.	
14.	Školní třída jako sociální skupina a její řízení Strategie řízení třídy, organizace výuky. Organizační formy vyučování. Hromadná, skupinová a individualizovaná výuka. Kooperativní učení. Domácí příprava žáků na vyučování a domácí úkoly, individuální vzdělávání.	Školní třída a škola. Sociální skupina a skupinová dynamika (konflikt a kooperace). Fáze vývoje sociální skupiny (aplikujte na vývoj třídy a skupinovou práci se třídou). Vedení školní třídy (autorita a moc učitele). Sociální klima třídy a možnosti jeho diagnostiky.	Cangelosi, J. S. (2000). Strategie řízení třídy: jak získat a udržet spolupráci žáků při výuce. Praha: Portál. Lukas, J., & Lojdová, K. (2018). Řízení třídy: přístupy, oblasti, strategie. Pedagogika, 68(2), 155–172. Kasíková, H. (2010). Kooperativní učení, kooperativní škola. Praha: Portál. Petty, G. (2013). Moderní vyučování. Praha: Portál. Hayesová, N. (1998). Základy sociální psychologie. Portál, Praha. Hewstone, M., & Stroebe, W. (2006). Sociální psychologie. Moderní učebnice sociální psychologie. Praha: Portál. Řezáč, J. (1998). Sociální psychologie. Brno: Paido. Výrost, J., Slaměník, I., & Sollárová, E. (2019). Sociální psychologie: teorie, metody, aplikace. Praha: Grada
15.	Socializace, rodina a škola Rodina jako socializační a edukační prostředí: funkce rodiny, znaky funkční rodiny, styly výchovy dle Čápa nebo Darlingové a Steinberga (in Gillernová et al.). Typy rodinného zázemí žáka. Spolupráce učitele s rodiči žáků.	Socializace, rodina a škola. Proces socializace, jeho význam pro člověka a společnost. Role školy a rodiny v socializaci dítěte, rozdíly v rodinné a školní socializaci. Role v rodině, náročné situace v rodině Způsob komunikace mezi školou a rodinou.	Gillernová, I., Kebza, V., & Rymeš, M. (2011). Psychologické aspekty změn v české společnosti: člověk na přelomu tisíciletí. Praha: Grada. (kapitola: 2.3.2 Pojetí rodičovských stylů) Hayesová, N. (1998). Základy sociální psychologie. Portál, Praha. Hewstone, M., & Stroebe, W. (2006). Sociální psychologie. Moderní učebnice sociální psychologie. Praha: Portál. Výrost, J., Slaměník, I., & Sollárová, E. (2019). Sociální psychologie: teorie, metody, aplikace. Praha: Grada.
16.	Kázeň a svoboda ve výchově a jejich vztah k žákům s problémovým chováním Kázeň a svoboda ve výchově a ve škole. Analýza neukázněného chování, metody řešení	Náročné životní situace v životě žáka. Školní vzdělávání jako zdroj zátěže. Přejít mezi vzdělávacími stupni či vzdělávacími institucemi jako	Knotová, D. & kol. (2014). Školní poradenství. Praha: Grada. Langmeier, J., & Matějček, Z. (2011). Psychická deprivace v dětství. Praha: Karolinum.

	<p>výchovného konfliktu: behavioristické a humanistické přístupy. Autorita ve výchově. Moc ve školní třídě (báze moci učitele, mocenské konstelace ve výuce).</p>	<p>náročná životní situace. Teorie stresu (Seley, Lazarus). Způsoby zvládnání stresu (copingové strategie). Druhy náročných životních situací u dětí školního věku. Zásady krizové intervence.</p>	<p>Matějček, Z. (2007). Co děti nejvíc potřebují. Praha: Portál.</p> <p>Matějček, Z. (2011). Praxe dětského psychologického poradenství. Praha: Portál.</p>
--	---	--	---